

کاهش جمعیت بسیاری از پستانداران دریایی آد آیرس

است که در سال ۱۹۵۹ تورهای کیسه‌ای عمودی (تله‌های غربالی شکل عظیم) برای شکار ماهی تن پره زرد در این منطقه مورد استفاده قرار گرفت. هر چند با اختراع نوعی تور اصلاح شده که امکان فرار برخی از دلفین‌ها از داخل آن وجود دارد، این مشکل تا حدودی برطرف گردیده، با این حال هنوز هر ساله حدود ۲۰/۰۰۰ - ۵۰/۰۰۰ دلفین در تورهای ماهی‌گیری خفه می‌شوند.

مضحک اینجاست که اقدامات حفاظتی انجام گرفته برای برخی از پستانداران دریایی، موجب وارد آمدن فشار فزاینده بر سایر گونه‌ها شده است. در ژاپن، علاقه عمومی به گوشت نهنگ میزان تقاضای برای نهنگ دال^۳ را افزایش داده است. گرچه جمعیت جهانی این حیوانات حدود ۲/۲ میلیون رأس برآورد شده، شکارچیان ژاپنی تا سال ۱۹۸۸ سالانه ۴۰/۰۰۰ رأس از آن‌ها را شکار می‌کردند. این وضعیت از نظر برخی زیست‌شناسان به منزله فشاری تحمل‌ناپذیر بر این گونه تلقی شده است.

در میان پستانداران دریایی گوش‌خوار (آن‌هایی که چهار باله دارند) بسیاری گونه‌ها ظاهراً دارای وضعیت پایداری هستند، لکن در تعداد برخی از آنها کاهش چشمگیری مشاهده می‌شود. تعداد شیرهای دریایی شمال از ۱۵۴/۰۰۰ در سال ۱۹۶۰ به ۶۶/۰۰۰ در سال ۱۹۹۰ افت کرده است. تعداد خوک‌های دریایی خردار خون فرناندز^۴ جهان، که زمانی به حدود ۴ میلیون می‌رسید، به حدود ۶۰۰ کاهش یافته است. و این کاهش می‌تواند بسیار سریع‌تر صورت گیرد. در ساحل نامیبیا هنگامی که درائس زیاد روی در ماهیگیری ذخیره غذایی این جانوران رو به اتمام گذاشت، تنها ظرف چهار سال جمعیت خوک‌های دریایی به شدت سقوط کرد. در حالی که در سال ۱۹۸۵ تعداد ۵۴۰۰۰ بچه خوک دریایی زنده ماندند، در سال ۱۹۸۹ تنها ۳۰۰۰ تا از آن‌ها بیش از ۱۰ ماه دوام آوردند. در دریای برینگ^۵ نسل گاو دریایی استلر^۶ تنها ۲۷ سال بعد از کشف آن توسط شکارچیان غیر بومی از بین رفت. عوامل بسیاری در کاهش نسل این جانوران دخالت دارند، که بیشتر از آن‌ها از فعالیت‌های بشر

بعد پیش آمده است. اما به رغم نگرانی‌های بسیاری که این رویدادها ایجاد کرده‌اند، آنها تنها نشان‌دهنده بخش کوچکی از آسیب‌های وارده بر پستانداران دریایی دنیا هستند.

طی سده گذشته که دگرگونی‌های بی‌سابقه‌ای از لحاظ زمین - فیزیکی و زیست‌شناسی در محیط زیست پدید آمده، جمعیت پستانداران دریایی نیز مانند نسل بشر دستخوش سرنوشت‌های گوناگونی شده است. لکن این نکته شایان توجه است که در سال‌های اخیر جمعیت بسیاری از گونه‌های پستانداران به میزان فاحشی کاهش یافته و بعضی از آن‌ها ظاهراً در معرض انقراض قرار گرفته‌اند. (جدول ۱). در سرتاسر جهان جمعیت اغلب نهنگ‌ها و گرازهای دریایی رو به کاهش است. به عنوان مثال، زمانی تعداد نهنگ‌های آبی رنگ - که بزرگترین حیوانات روی زمین هستند - حدود ۲۰۰/۰۰۰ رأس بود، اما اکنون تعداد آن کمتر از ۲۰۰۰ رأس برآورد می‌شود. تعداد نهنگ کوهان‌دار، که زمانی حدود ۱۲۵۰۰۰ رأس بود، اکنون حدود ۱۰/۰۰۰ رأس است. تعداد نهنگ‌های سی^۱ از ۲۰۰/۰۰۰، در دوره ماقبل صنعتی، اکنون به ۲۵/۰۰۰ کاهش یافته است.

تعداد نهنگ‌های پره‌دار از ۴۷۰/۰۰۰ به ۱۱۰/۰۰۰، و نهنگ ساده^۲ از ۲۰۰/۰۰۰ به ۳۰۰۰ رسیده است.

در مورد برخی گونه‌ها میزان کل جمعیت جهانی آنها نامعلوم است، لکن وضعیت آن‌ها در سطح منطقه‌ای از الگوی مشابهی پیروی می‌کند. تعداد دلفین‌های ساحل اقیانوس آرام مکزیک و آمریکای مرکزی به حدود نصف کاهش یافته است. علت این

میزان از هم پاشیدگی و انقراض نسل انواع گیاهان و جانوران کره زمین در حال حاضر چندین هزار برابر نرخ طبیعی تلفات گونه‌ها، که در سراسر تاریخ زمینی سیاره ما حکمفرما بوده، می‌باشد. تلفات وارده بر پستانداران دریایی نظیر نهنگ‌ها، دلفین‌ها، خوک‌آبی، گاو دریایی و غیره تنها بخش کوچکی از این براندازی کلی را تشکیل می‌دهد. اما این امر نگرانی خاصی ایجاد کرده زیرا وضعیت این حیوانات را می‌توان به عنوان شاخص بسیار روشنی از مشکلاتی که سایر موجودات زنده، از جمله انسان، با آن مواجه می‌باشند، تلقی کرد. بعلاوه این حیوانات به این علت که در بسیاری مسایل با ما سهیم‌اند نیز مورد توجه هستند. آنها در رأس زنجیره غذایی قرار دارند، در استفاده از بسیاری از منابع غذایی با انسان رقابت می‌کنند، و ممکن است تحت تأثیر بسیاری از آلودگی‌ها یا از هم‌گسختگی‌های زیست محیطی مؤثر بر انسان قرار گیرند.

بخصوص گسترش روزافزون وقایع اسرارآمیزی چون مرگ دلفین‌های دماغ‌دار آمریکا در ساحل اقیانوس اطلس، که در سال‌های ۸۸ - ۱۹۸۷ اتفاق افتاد، زنگ خطر را برای عامه مردم به صدا درآورده است. احتمال دارد که این رویداد جمعیت جانور نامبرده را در این منطقه به نصف کاهش داده باشد. مرگ ناگهانی بیش از ۱۴/۰۰۰ خوک دریایی شمال اروپا در سال بعد و همچنین خبر پر سرو صدای به گل نشستن خودبخودی نهنگ‌ها - که گاه به صور گروهی در یک زمان اتفاق می‌افتاد - نیز توجه عامه را برانگیخت. از ۱۲۰۰ مورد به گل نشستن نهنگ‌ها که طی دو قرن اخیر روی داده، دو سوم آن از دهه پنجاه به

